

Sociale Zaken Maastricht Heuvelland	
Ingekomen	[redacted]
Clint nr	[redacted]
Proc.nr.	[redacted]
Med./Gr.	[redacted]

AANTEKENEN | | PER POST | | PER FAX [redacted]

Bestuursrecht

het college van burgemeester en wethouders van de
gemeente Maastricht
Sociale Zaken Maastricht-Heuvelland
Postbus 4902
6202 TC Maastricht

bezoekadres
Willem II Singel 67
6041 HR Roermond

correspondentieadres
Postbus 950
6040 AZ Roermond

datum [redacted] 2017
onderdeel Voorlopige voorzieningen
contactpersoon mevr [redacted]
doorkiesnummer [redacted]
ons kenmerk zaaknummer R [redacted]
uw kenmerk 7889 [redacted]
bijlage(n) [redacted]
faxnummer afdeling 0 [redacted]
onderwerp het verzoek van [redacted] te Maastricht

[redacted]
f
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Over het verzoek om een voorlopige voorziening met zaaknummer [redacted], deel ik u het volgende mee.

De voorzieningenrechter heeft beslist op het verzoek om een voorlopige voorziening en daarbij onmiddellijk uitspraak gedaan in de hoofdzaak (het beroep met zaaknummer [redacted]). Ik stuur u een kopie van de uitspraak.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open voor zover de uitspraak betrekking heeft op het beroep. Daarbij verwijs ik naar de rechtsmiddelenclausule die onder de uitspraak is vermeld.

Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

[redacted]
de griffier

uitspraak

RECHTBANK LIMBURG

Zittingsplaats Maastricht

Bestuursrecht

zaaknummers: [REDACTED]

uitspraak van de voorzieningenrechter van [REDACTED] 2017 op het beroep en het verzoek om voorlopige voorziening in de zaak tussen

[REDACTED], te Maastricht, verzoekers,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Maastricht, verweerder (gemachtigde: mr. [REDACTED]).

Procesverloop

Bij besluit van 27 oktober 2016 (het primaire besluit) heeft verweerder de uitkering van verzoekers op grond van de Participatiewet beëindigd (ingetrokken) per 13 oktober 2016.

Bij besluit van 29 maart 2017 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van verzoekers tegen het primaire besluit ongegrond verklaard.

Verzoekers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. Ook hebben verzoekers de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 16 november 2017. Verzoekers zijn verschenen. Verweerder heeft zich ter zitting laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Na afloop van de zitting is de voorzieningenrechter tot de conclusie gekomen dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. De voorzieningenrechter doet daarom op grond van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet alleen uitspraak op het verzoek om voorlopige voorziening, maar ook op het beroep.
2. Op grond van de stukken en de behandeling ter zitting gaat de voorzieningenrechter uit van de volgende feiten en omstandigheden.
3. Verzoekers ontvingen een bijstandsuitkering van verweerder op grond van de Participatiewet. Verweerder heeft meermaals tevergeefs aan verzoekers gevraagd om het Marokkaanse identiteitsnummer (CIN-nummer) van verzoeker te overleggen in verband met een voor de berekening van de hoogte van de bijstandsuitkering uit te voeren onderzoek bij

instanties in Marokko. Uiteindelijk heeft verweerder bij brief van 27 september 2016 aan verzoekers medegedeeld dat hun uitkering op grond van de Participatiewet met ingang van 1 september 2016 tijdelijk wordt stopgezet (opgeschort). Verder zijn verzoekers uitgenodigd voor een gesprek op 13 oktober 2016 en is aan hen wederom verzocht om het CIN-nummer te overleggen. Tijdens dit gesprek is gebleken dat verzoekers nog steeds in afwachting zijn van het CIN-nummer. De zus van verzoeker heeft dit nummer aangevraagd bij de Marokkaanse autoriteiten, maar heeft nog niks ontvangen. Omdat verzoekers het gevraagde CIN-nummer niet hebben verstrekt, heeft verweerder bij het primaire besluit de bijstandsuitkering ingetrokken per 13 oktober 2016. Verweerder stelt zich op het standpunt dat hij bevoegd is de bijstandsuitkering van verzoekers in te trekken, omdat verzoekers de inlichtingenplicht als bedoeld in artikel 17, eerste lid, van de Participatiewet hebben geschonden, waardoor het recht op uitkering niet vastgesteld kan worden. Doordat verzoekers het gevraagde CIN-nummer niet overleggen, kan verweerder niet vaststellen of verzoekers vermogen hebben in het buitenland. Volgens verweerder kan dan ook niet langer worden vastgesteld dat verzoekers voldoen aan het gestelde in artikel 11, eerste lid, van de Participatiewet.

4. Bij het thans bestreden besluit zijn de bezwaren van verzoekers ongegrond verklaard.

5. Verzoekers hebben in beroep aangevoerd dat zij het CIN-nummer van verzoeker niet krijgen van de Marokkaanse autoriteiten vanwege het feit dat verzoeker juridische problemen heeft in Marokko, omdat hij zijn alimentatieverplichtingen in verband met een eerder huwelijk niet is nagekomen. De zus van verzoeker heeft er alles aan gedaan om het CIN-nummer te achterhalen in Marokko. Verder hebben verzoekers aangegeven dat zij sinds 13 oktober 2016 geen inkomsten meer hebben en dat zij niets meer hebben om van te leven. Er zijn schulden bij de bank, woningbouwvereniging en de zorgverzekeraar. Verzoekers voeren aan dat zij al die maanden geld van familie en vrienden hebben geleend om boodschappen te kunnen doen. Verzoeker is 65 jaar en geeft aan dat het voor hem niet meer mogelijk is om een baan te zoeken, terwijl zijn echtgenote, verzoekster, de leeftijd van 56 jaar heeft bereikt en al jaren arbeidsongeschikt is vanwege lichamelijke en psychische problemen. Verzoekers vragen zich af of er in hun geval geen uitzondering kan worden gemaakt, zodat zij het CIN-nummer niet hoeven te verstrekken.

6. Op grond van artikel 11, eerste lid, van de Participatiewet heeft iedere in Nederland woonachtige Nederlander die hier te lande in zodanige omstandigheden verkeert of dreigt te geraken dat hij niet over de middelen beschikt om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien recht op bijstand van overheidswege.

Op grond van artikel 16, eerste lid, van de Participatiewet kan het college aan een persoon die geen recht op bijstand heeft, gelet op alle omstandigheden, in afwijking van deze paragraaf, bijstand verlenen indien zeer dringende redenen daartoe noodzaken.

Op grond van artikel 17, eerste lid, van de Participatiewet, doet de belanghebbende aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op zijn arbeidsinschakeling of het recht op bijstand. Deze verplichting geldt niet indien die feiten en omstandigheden door het college kunnen worden vastgesteld op grond van bij wettelijk voorschrift als authentiek aangemerkte gegevens of kunnen worden verkregen uit

bij ministeriële regeling aan te wijzen administraties. Bij ministeriële regeling wordt bepaald voor welke gegevens de tweede zin van toepassing is.

Op grond van artikel 53a, eerste lid, eerste zin, van de Participatiewet, voor zover hier van belang, bepaalt het college welke gegevens ten behoeve van de verlening van bijstand dan wel de voortzetting daarvan door de belanghebbende in ieder geval worden verstrekt en welke bewijsstukken worden overgelegd, alsmede de wijze van het tijdstip waarop de verstrekking van gegevens plaatsvindt.

Op grond van het zesde lid van dit artikel is verweerder bevoegd om onderzoek in te stellen naar de juistheid en volledigheid van de verstrekte gegevens en zo nodig naar andere gegevens die noodzakelijk zijn voor de verlening dan wel voortzetting van de bijstand.

In artikel 54, derde lid, van de Participatiewet is onder meer bepaald dat het college een besluit tot toekenning van bijstand herzielt, dan wel een besluit tot toekenning van bijstand intrekt, indien het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting, bedoeld in artikel 17, eerste lid, heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag verlenen van bijstand. Onverminderd het elders in deze wet bepaalde terzake van herziening of intrekking van een besluit tot toekenning van bijstand kan het college een besluit tot toekenning van bijstand herzien of intrekken, indien anderszins de bijstand ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend.

7. Uit de voorhanden zijnde gedingstukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat verweerder met het opvragen van het CIN-nummer bij verzoekers het oogmerk heeft gehad om een onderzoek te verrichten, zoals bedoeld in artikel 53a van de Participatiewet. De algemene onderzoeksbevoegdheid mag verweerder volgens vaste rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep (CRvB; zie bijvoorbeeld de uitspraak van 29 maart 2016, ECLI:NL:CRVB:2016:1092), steeds en spontaan uitoefenen ten aanzien van alle bijstandsgerechtigden en daartoe is geen daaraan voorafgaand en redengevend feit, signaal, grond of vermoeden vereist. Verweerder is dus bevoegd om onderzoek te doen naar het vermogen van verzoekers – ook voor zover dat zich in Marokko bevindt – nu die gegevens nodig zijn voor de verlening dan wel voortzetting van de bijstandsuitkering op grond van de Participatiewet.

8. Om dat onderzoek betrouwbaar en efficiënt te kunnen verrichten in Marokko heeft verweerder het CIN-nummer van verzoeker opgevraagd bij verzoekers.

9. Vast staat dat verzoekers niet hebben voldaan aan het verzoek om het betreffende CIN-nummer over te leggen, ook niet nadat verzoekers daarvoor (meermaals) een hersteltermijn is geboden. Verweerder was dan ook bevoegd om de bijstandsuitkering op grond van artikel 54, derde lid, van de Participatiewet met ingang van 13 oktober 2016 in te trekken. Het betoog van verzoekers dat de Marokkaanse autoriteiten het CIN-nummer van verzoeker niet aan hen verstrekken, is niet, althans onvoldoende, aannemelijk gemaakt en onderbouwd met schriftelijke bewijsstukken. Verzoekers zeggen de hele tijd dat zij niet aan het CIN-nummer kunnen komen en dat zij worden tegengewerkt door de Marokkaanse autoriteiten, maar het is alleen hun woord dat niet wordt ondersteund door enig schriftelijk bewijs. Schriftelijke stukken zijn naar het oordeel van de voorzieningenrechter belangrijk bewijs. Verzoekers hebben geen enkele schriftelijke afwijzing / weigering van het CIN-nummer door de Marokkaanse autoriteiten overgelegd aan verweerder of de rechtbank. Verzoekers hebben zelfs niet aangetoond dat zij een poging hebben gedaan het CIN-nummer te verkrijgen. Het vergaren van bewijs dat de Marokkaanse autoriteiten niet

meewerken, zou bijvoorbeeld als volgt kunnen gebeuren. Verzoeker kan een aangetekende brief sturen aan de Marokkaanse ambassade in Den Haag, waarin hij vraagt naar zijn CIN-nummer, omdat hij dit CIN-nummer dringend nodig heeft en hij dit nummer niet meer voorhanden heeft. Vervolgens dient verzoeker de ambassade in deze brief te vragen om zowel bij een toekenning als weigering van zijn verzoek dit schriftelijk aan hem kenbaar te maken. Stel, een dergelijke aanvraag wordt afgewezen dan kan de afwijzingsbrief nuttig zijn in de bewijsvergaring om aan te tonen dat de Marokkaanse overheid niet meewerkt en verzoekers hebben geprobeerd om dit CIN-nummer te achterhalen, maar hierin niet zijn geslaagd. Deze afwijzingsbrief kunnen verzoekers weer overleggen aan verweerder. Verweerder zal de situatie van verzoekers dan opnieuw moeten gaan bekijken.

10. In de onderhavige beroepszaak is thans echter in wat verzoekers hebben aangevoerd (zonder enkel schriftelijk bewijs) geen grond gelegen voor het oordeel dat verweerder in redelijkheid niet van zijn bevoegdheid tot intrekking van de bijstandsuitkering gebruik kon maken.

11. Het beroep is ongegrond.

12. Omdat het beroep ongegrond is, bestaat er geen aanleiding (meer) om een voorlopige voorziening te treffen. Om die reden zal het verzoek om voorlopige voorziening worden afgewezen.

13. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

zaaknummer: [REDACTED]

blad 5

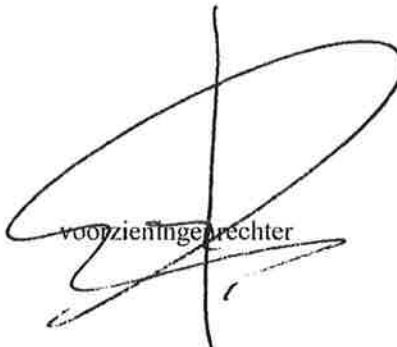
Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. [REDACTED], voorzieningenrechter, in aanwezigheid van [REDACTED] griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op [REDACTED] 2017.

griffier

voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

[REDACTED] 2017

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan voor zover daarbij is beslist op het beroep binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.